

Rolf "Rofa" Steffansson är turristpräst på spanska solkusten. Men han har också jobbat som kyrkoherde i Pernå, med missionen i Tanzania och som verksamhetsledare för Finska Missionssällskapet. Nu hoppas han på jobbet som kyrkoherde i Sibbo svenska församling.

– Den direkta orsaken att jag sökt tjänsten är nog att jag är från Sibbo och jag har burit Sibbo med mig hela tiden när jag har haft olika jobb. Jag vet att det här är en bra församling och jag vill gärna vara med och leda den mot framtiden. Det skulle kännas bra att ge av den erfarenhet jag har åt den här församlingen.

– Jag vill vara hela församlingens kyrkoherde. I den bibliska teologin skall herden se till att människor har någonting att tro på, en förankring, och att människor har hopp och tar hand om varandra. Det finns många får i församlingen men jag vill se till att alla hittar sin plats.

Vill satsa på frivilligarbetet

Steffansson är född och uppvuxen i Sibbo och som ung hörde han till de aktiva ungdomarna i församlingen. Allt färre av kyrkans medlemmar är unga, dels på grund av en minskad nativitet, dels på grund av att många unga personer valt att skriva ut sig ut kyrkan.

– Många skriver ut sig från församlingen för att de inte känner någon och inte har kontakt med församlingen.

Han tror ändå inte att detta skulle vara ett stort problem i Sibbo. Hans uppfattning om arbetet med och bland de unga inom Sibbo svenska församling är positiv.

– Det finns ett bra hjälpledararbete och det finns en tradition av att vara bra på att fånga upp ungdomar i den här församlingen. Unga vuxna från församlingen som jag har träffat har en positiv bild av församlingen. Man ska ha en så bra församling att folk inte skriver ut sig, är Steffanssons recept.

Också frivilligarbetet står hans hjärta nära och han konstaterar att hans församling i Spanien inte skulle fungera utan en stor och aktiv grupp frivilliga.

– I Fuengirola bärs församlingen upp

av frivilliga, vi har ett kafé som är öppet fyra dagar i veckan.

Han drar paralleller till onsdagarnas frukost i Söderkulla kyrka som också fungerar tack vare frivilliga insatser.

– Jag vill arbeta med organiserandet av människors möjlighet att vara delaktiga i församlingen och hur man ska motivera de frivilliga.

Vill leda genom att inspirera

Han säger sig vara van vid att jobba med konkreta frågor och hjälpa till där det behövs. En ledare ska ge riktning och visa vägen, delegera ansvar och inspirera. Att få lyssna på och prata med församlingsborna hör till det bästa i jobbet i Spanien. Det tänker han fortsätta med om han blir vald till kyrkoherde.

– En del av församlingsarbetet är kontakten med församlingsmedlemmarna. Administrationen ska ju skötas och kyrkoherden har ett ansvar för hela församlingen.

Steffansson menar att ett alltför strikt sektortänkande är ett av den evangelisk-lutherska kyrkans största problem. Inom Sibbo svenska församling jobbar man inte lika strikt inom sin egen sektor som man kanske gör på många andra håll. Församlingens medarbetarskara är en ganska dynamisk helhet där de anställda ofta hjälper till med saker utanför deras egentliga arbetsbild.

– Det kan bli förlamande om man inte kan tänka sig gå över gränserna. Min erfarenhet av Sibbo är att man inte drar gränserna så skarpt här. Det är ju också förstas en fråga om resursfördelning, hur räcker resurserna till?

När det gäller gränser är han också nöjd med att gränserna mellan Sibbo svenska församling och ortens friförsamlingar på ett naturligt och ganska otvunget sätt kan korsas av de olika församlingarnas medlemmar.

– Visst kan man drabba samman ibland men under mitt liv har förhållandet mellan frikyrkorna och församlingen varit ganska naturligt och det vill jag gärna hålla fast vid.

Behandla alla med respekt

Äktenskapfrågan, det vill säga frågan om huruvida samkönade par ska få en kyrklig vigsel, har debatterats inom kyrkan under de senaste åren. Också

priderörelsens status har diskuterats, många ser den idag som en politisk riktning.

– För mig är det en folkrörelse. Jag stöder respekt för alla. Det är en kristen grundtanke att vi är skapade till Guds avbild och vi ska behandla varandra med respekt, också dem som har svårt med detta.

Jämlikhet, jämställdhet och mänskliga rättigheter är viktiga frågor.

– Under min tid i kyrkomötet och också på andra håll har jag till exempel i frågan om vem som kan vara präst ansett att vi inte längre ska göra det till en fråga. När jag jobbade i Finska missionssällskapet jobbade vi mycket med att se till att kvinnors och mäns jämställdhet faktiskt förverkligades.

Steffansson är född 1964 och pensionsåldern ligger inte särskilt långt borta i framtiden. Kommer församlingen att stå inför ett nytt kyrkoherdeval om bara några år?

– Mina planer är nog att arbeta så länge jag får och har hälsan i behåll.

Och han verkar jobba aktivt på att hålla sig i skick.

– I femtioårsåldern började jag jogga regelbundet och har deltagit i några halvmaratonlopp (21 km). Jag tror inte att min kropp skulle klara ett helt maratonlopp, det är nog ganska uteslutet.

Text & bild: Mikael Grönroos

Rolf "Rofa" Steffansson

- född 1964 i Sibbo
- utlandspräst i Spanien 2023-
- teologie magisterexamen från Åbo akademi 1990
- präst i Borgå 1990-93
- kyrkoherde i Pernå 2006-08
- uppgifter inom Finska Missionssällskapet 1994-2023
- fritidsintressen: motion, brödbakning och tillverkning av bondost